

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași**

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi

Tel : +0232 213332

Fax :+0232 219899

e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR.DGc542/04.05.2011

privind soluționarea contestației formulate de

X INTREPRINDERE FAMILIALĂ

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași
sub nr./2011

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Iași, Biroul Inspecție Fiscală Persoane Fizice, din cadrul aceleiași instituții, cu adresa nr. AIF...../2011, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr./2011, cu privire la contestația formulată de **X INTREPRINDERE FAMILIALĂ** cu sediul în municipiul Iași, str.nr. bl. ap., județul Iași, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr. F22/.../....., cod de identificare fiscală RO, asociați X și Y.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr./2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr./2011, de către Activitatea de Inspecție Fiscală, Biroul Inspecție Fiscală Persoane Fizice din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași.

Suma contestată este în valoare totală de **S lei** și reprezintă:

- S lei - taxa pe valoarea adăugată;
- S lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de către domnul X și poartă amprenta ștampilei întreprinderii familiale în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actului administrativ fiscal atacat, în data deprin semnarea de primire și ștampilare potrivit adresei de înaintare nr. și data depunerii contestației,, aceasta fiind înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr.

Contestația este însoțită de Referatul motivat nr. AIF/..... și completările la referat nr. AIF/..... privind propunerea de soluționare a contestației formulate de **X INTREPRINDERE FAMILIALĂ**, prin care se propune respingerea contestației pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei și majorările de întârziere aferente în sumă de S lei și admiterea contestației pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei și majorările de întârziere aferente în sumă de S lei.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. X INTREPRINDERE FAMILIALĂ precizează că contestă parțial Raportul de inspecție fiscală nr./2011 și în totalitate Decizia de impunere nr./2011 referitor la TVA de plată în sumă de S lei stabilită la o bază impozabilă de S lei, precum și majorările de întârziere în sumă de S lei.

În susținerea contestației, motivează următoarele:

1. Consideră că organul fiscal a fost în eroare în privința stabilirii bazei de impunere întrucât la veniturile impozabile s-au adăugat și veniturile încasate de către Y de la Provident Financial cu sediul în București.

Contestatoarea motivează că în conformitate cu art. 141 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, „următoarele operațiuni sunt scutite de TVA:

1. acordarea și negocierea de credite, precum și administrarea creditelor de către o persoana care le acordă;
2. negocierea garanțiilor de credit ori a altor garanții sau orice operațiuni cu astfel de garanții, precum și administrarea garanțiilor de credit de către persoana care acordă creditul;
3. tranzacții, inclusiv negocierea, privind conturile de depozit sau conturile curente, plăți, viramente, creanțe, cecuri și alte instrumente negociabile, exceptând recuperarea creanțelor;”

Penta menționează că la totalul veniturilor ce a constituit baza de calcul, organul fiscal a adăugat și facturile emise către Provident Financial pentru activitatea depusă de Y pentru care a primit comisioane din prestări servicii financiar bancare, astfel:

2008 – un venit de S lei;

2009 – un venit de S lei;

2010 – un venit de S lei, venituri care potrivit prevederilor legale sunt scutite de TVA și nu se adună la baza de impozitare.

2. Prin raportul de inspecție fiscală s-a constatat faptul că în luna decembrie 2007 a depășit plafonul de scutire de TVA și în termen de 10 zile trebuia să se înregistreze ca plătitor de TVA.

Organele de inspecție fiscală, verificând TVA colectat, începând cu luna 2008, până la data de 2010, au stabilit TVA de plată în sumă de S lei și majorări de întârziere în sumă de S lei, precum și o sancțiune contravențională în sumă de S lei.

Contestatoarea menționează că în actul de control nu s-a procedat la verificarea TVA deductibilă, pentru aceeași perioadă, care reprezintă TVA aferentă facturilor de achiziții de bunuri pentru desfășurarea activității economice, invocând în susținere prevederile art. 147¹ alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile punctului 48 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004.

Dacă s-ar fi calculat și TVA deductibilă, pentru aceeași perioadă, în sumă de S lei, conform jurnalului pentru cumpărări pe care îl anexează la contestație, contestatoarea consideră că ar datora la bugetul statului o diferență de TVA și majorări de întârziere mult mai mici sau nu ar datora nimic.

Pentru motivele invocate, X **INTREPRINDERE FAMILIALĂ** solicită admiterea contestației, anularea în totalitate a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr./2011 și anularea parțială a Raportului de inspecție fiscală nr./2011 privind TVA de plată și majorările de întârziere aferente.

I. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Iași, Activitatea de Inspecție Fiscală - Biroul Inspecție Fiscală Persoane Fizice, urmarea inspecției fiscale efectuate la X **INTREPRINDERE FAMILIALĂ**, pentru perioada 01.01.2007 – 31.12.2010, au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr./2011, în baza căruia au emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală

pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. /2011, prin care, referitor la taxa pe valoarea adăugată, au consemnat faptul că în urma verificărilor efectuate asupra cifrei de afaceri, pentru perioada verificată, au constatat faptul că contribuabilul verificat a depășit plafonul de plătitor de taxa pe valoarea adăugată de S euro, în luna 2007, însă acesta nu a solicitat înscrierea ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată.

Astfel, data depășirii plafonului de scutire de TVA fiind luna 2007, când a realizat o cifră de afaceri în sumă de S lei, contribuabilul avea obligația, conform prevederilor art. 153 alin. (1), pct. 2 lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, să se înregistreze în scopuri de TVA în termen de 10 zile a lunii următoare, devenind plătitor de taxă începând cu data de întâi a lunii următoare, respectiv cu data de2008.

Organele de inspecție fiscală, din documentele puse la dispoziție de contribuabil, respectiv documentele justificative, registrul jurnal de încasări și plăți, precum și a declarațiilor speciale și a celor de venit anuale depuse la organele fiscale, au procedat, pentru perioada2008 –2010, la calculul taxei pe valoarea adăugată pe care ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrat normal în scopuri de taxă, conform art. 153 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, calculând astfel o diferență de taxă pe valoarea adăugată în sumă totală de S lei, prin aplicarea cotelor standard de 19%, respectiv de 24%, asupra încasărilor totale realizate, respectiv asupra sumei de S lei, în care sunt incluse și încasările în sumă de S lei, realizate pentru prestări servicii de natură financiar - bancară.

Pentru neplata la termen a diferenței de taxă pe valoarea adăugată, au fost calculate majorări de întârziere în sumă de S lei, în conformitate cu prevederile art. 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, aferentă veniturilor încasate de contribuabil pentru prestări servicii de natură financiar – bancară în sumă de S lei, cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă legal, organele de inspecție fiscală au colectat această taxă, în condițiile în care aceste operațiuni sunt scutite de taxă pe valoarea adăugată.

În fapt, așa cum rezultă din Raportul de inspecție fiscală nr./2011, organele de inspecție fiscală au constatat că **X INTREPRINDERE FAMILIALĂ** a depășit plafonul de scutire de taxă pe valoarea adăugată de S euro, în luna 2007. Ca urmare, începând cu data de2008, contribuabilul avea obligația să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, în conformitate cu prevederile art. 152 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru nerespectarea acestor prevederi legale și ca urmare a faptului că contribuabilul verificat nu a evidențiat și nu a virat la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată aferentă încasărilor realizate, după data depășirii plafonului de scutire, organele de inspecție fiscală au stabilit prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr./2011 o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă totală de S lei, calculată asupra tuturor veniturilor realizate, respectiv asupra unei baze impozabile în sumă totală de S lei, în care sunt incluse și încasările în sumă de S lei, realizate pentru prestări servicii de natură financiar - bancară.

X INTREPRINDERE FAMILIALĂ nu contestă faptul că ar fi trebuit să se înregistreze în scopuri de TVA (înregistrarea efectuându-se de fapt în timpul controlului, respectiv în data de2010, potrivit Certificatului de înregistrare în scopuri de TVA Seria, anexat de petentă la contestație), ci motivează faptul că „*la totalul bazei de impozitare, organul de control a adăugat la veniturile imozabile și veniturile încasate de către Y de la Provident Financial cu sediul în Calea București.*”

Întrucât contestația nu a anexat documente în susținerea contestației, organul de soluționare competent, cu adresa nr./2011, a solicitat acesteia să depună la dosarul cauzei dovada faptului că are autorizată activitatea de acordare și negociere de credite, contractul încheiat între **X INTREPRINDERE FAMILIALĂ** și PROVIDENT FINANCIAL ROMÂNIA I.F.N. S.A., precum și facturile emise de PROVIDENT FINANCIAL ROMÂNIA I.F.N. S.A. în urma serviciilor prestate.

Cu adresa fără număr, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr.2011, urmarea solicitărilor făcute cu adresa nr. 7808/29.03.2011, **X INTREPRINDERE FAMILIALĂ**, a transmis în copie următoarele documente:

- Facturile, în număr de emise de PROVIDENT FINANCIAL ROMÂNIA I.F.N. S.A. în perioada 2008-2010;

- Contractul de Agenție nr.2008, încheiat cu PROVIDENT FINANCIAL ROMÂNIA I.F.N. S.A.;

- Certificatul Constatator nr.....2008 emis de Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Iași;

- Împuternicirea din data de2010 dată de Y către PROVIDENT FINANCIAL ROMÂNIA I.F.N. S.A..

Ca urmare, biroul de soluționare competent, cu adresa nr./2011, a transmis Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași documentele depuse de contribuabil pentru a se pronunța asupra acestora și întocmirea de completări la referatul cu propuneri de soluționare.

Cu adresa nr./2011, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr./2011, Activitatea de Inspecție Fiscală a transmis completările la Referatul motivat înregistrate sub nr./2011, prin care precizează că din analiza documentelor depuse de **X INTREPRINDERE FAMILIALĂ**, rezultă că veniturile în sumă de S lei, pentru care s-a stabilit o taxă pe valoarea adăugată colectată în sumă de S lei, reprezintă venituri din prestări de servicii de natură financiar – bancară, și care, conform prevederilor legale sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, propunând admiterea contestației pentru acest capăt de cerere.

În drept, în speță sunt incidente și prevederile art.141, alin. (2) lit. a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora:

“(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

a) prestările următoarelor servicii de natură financiar-bancară:

1. acordarea și negocierea de credite, precum și administrarea creditelor de către persoana care le acordă;

2. negocierea garanțiilor de credit ori a altor garanții sau orice operațiuni cu astfel de garanții, precum și administrarea garanțiilor de credit de către persoana care acordă creditul;

3. tranzacții, inclusiv negocierea, privind conturile de depozit sau conturile curente, plăți, viramente, creanțe, cecuri și alte instrumente negociabile, exceptând recuperarea creanțelor;

4. tranzacții, inclusiv negocierea, privind valuta, bancnotele și monedele utilizate ca mijloc legal de plată, cu excepția obiectelor de colecție, și anume monede de aur, argint sau din alt metal ori bancnote care nu sunt utilizate în mod normal ca mijloc legal de plată sau monede de interes numismatic;

5. tranzacții, inclusiv negocierea, dar exceptând administrarea sau păstrarea în siguranță, cu acțiuni, părți sociale în

societăți comerciale sau asociații, obligațiuni garantate și alte instrumente financiare, cu excepția documentelor care stabilesc drepturi asupra bunurilor;

6. administrarea de fonduri speciale de investiții,” precum și cele ale pct. 35 alin. (1) și alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, date în aplicarea art. 141, astfel :

“35. (1) În sensul art. 141 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, pentru a se califica drept operațiuni scutite de taxă, serviciile externalizate trebuie să fie servicii distincte care să îndeplinească caracteristicile specifice și esențiale ale serviciului principal scutit de taxă. Scutirile se aplică numai în funcție de natura serviciilor, și nu de statutul persoanei care le prestează sau căreia îi sunt prestate. În acest sens au fost date și deciziile Curții Europene de Justiție: C-2/95 SDC; C-235/00 CSC; C-169/04 Abbey National. Serviciile externalizate aferente operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, precum serviciile de marketing, cercetare, serviciile juridice, serviciile de contabilitate și/sau de audit, nu se cuprind în sfera operațiunilor scutite de taxă.

(2) Este considerată negociere în operațiuni financiar - bancare asigurarea tuturor demersurilor necesare pentru ca cele două părți direct implicate, respectiv clientul și prestatorul de servicii financiar- bancare, să intre în relație contractuală. Simpla culegere, prelucrare a datelor și furnizare a rezultatelor nu reprezintă negociere în operațiuni financiar- bancare, așa cum rezultă și din decizia Curții Europene de Justiție în Cazul C-235/00 CSC.”

Astfel, potrivit prevederilor legale redate mai sus, se reține faptul că acordarea și negocierea de credite se încadrează în categoria operațiunilor scutite de taxă, iar calificarea serviciilor externalizate drept scutite de taxă trebuie să fie distincte și să îndeplinească caracteristicile specifice și esențiale ale serviciului principal scutit de taxă.

Pentru încadrarea serviciilor prestate de **X INTREPRINDERE FAMILIALĂ**, prin asociat Y în categoria serviciilor scutite de taxa pe valoarea adăugată, organul de soluționare competent, reține următoarele:

- Între X **ASOCIAȚIE FAMILIALĂ**, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr. F22/.../....., cod de identificare fiscală RO, reprezentată legal de Y, în calitate de „Agent” - asociat și PROVIDENT FINANCIAL ROMÂNIA I.F.N. S.A. București este încheiat Contractul de Agenție înregistrat sub nr./2008, în care, la pct. 1

Obiectul Contractului, se specifică: *“1.1 Agentul se obligă să acționeze în calitate de intermediar al Societății în procesul de încheiere a contractelor de credit de către (în continuare fiecare astfel de contract fiind denumit **“Contract de credit”**) cu personae fizice în calitate de împrumutați (în continuare fiecare astfel de persoană fizică fiind denumită **“Client”**)...”*;

- Printre obligațiile Agentului, stipulate în Contract , prevăzute la pct. 4 se numără: *“să remită Societății și fiecărui Client câte un exemplar al Contractului de credit încheiat, precum și orice alte documente în legătură cu un astfel de Contract de credit ”*.

Potrivit anexei nr. 1 la Contract, remunerația Agentului se face pe bază de comision în sumă fixă pentru fiecare intermediere și/sau încheierea unui Contract de credit, iar potrivit facturilor depuse de petentă la dosarul cauzei, în perioada 2008 – 2010, **X INTREPRINDERE FAMILIALĂ**, a încasat de la PROVIDENT FINANCIAL ROMÂNIA I.F.N. S.A. București, suma totală de S lei, astfel:

în anul 2008 - un venit în sumă de S lei;

în anul 2009 - un venit în sumă de S lei;

în anul 2010 - un venit în sumă de S lei.

Întrucât se constată că veniturile realizate de **X INTREPRINDERE FAMILIALĂ** în sumă de S lei sunt venituri realizate în urma prestărilor de servicii de natură financiar – bancară, scutite de taxă pe valoarea adăugată, rezultă că în mod eronat aceste venituri, au fost incluse în baza impozabilă stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. /2011.

Având în vedere cele reținute, urmează a se admite contestația, ca întemeiată, pentru suma de S lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată colectată suplimentar pentru veniturile realizate din prestări de natură financiar – bancară, în sumă de S lei, scutite de taxa pe valoarea adăugată.

2. Referitor la majorările de întârziere în sumă de S lei aferente diferenței de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei, se reține faptul că stabilirea de majorări de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul și având în vedere faptul că s-a admis contestația pentru taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de S lei, potrivit principiului de drept **”accesoriul urmează principalul”**, urmează a se admite contestația și pentru majorările de întârziere în sumă de S lei aferente debitului în sumă de S lei.

3. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, calculată de către organele de inspecție fiscală ca taxă colectată la

veniturile în sumă de S lei, realizate în perioada2008 –2010, cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă legal, X INTREPRINDERE FAMILIALĂ, datorează această taxă, în condițiile în care la depășirea plafonului de scutire taxă pe valoarea adăugată de S euro, la data de2007, nu a solicitat înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, iar contestatoarea motivează că organele de inspecție fiscală ar fi trebuit să-i dea dreptul de deducere pe perioada până la înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

În fapt, X INTREPRINDERE FAMILIALĂ, a depășit plafonul de scutire de taxă pe valoarea adăugată de S euro, în luna 2007, însă nu a solicitat înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, în conformitate cu prevederile art. 152 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru nerespectarea acestor prevederi legale și ca urmare a faptului că contribuabilul verificat nu a evidențiat și nu a virat la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată aferentă încasărilor realizate, după data depășirii plafonului de scutire, organele de inspecție fiscală au stabilit, pentru perioada2008 –2010, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr.2011 o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă totală de S lei, calculată asupra veniturilor taxabile, respectiv asupra unei baze impozabile în sumă totală de S lei.

X INTREPRINDERE FAMILIALĂ, nu contestă faptul că ar fi trebuit să se înregistreze în scopuri de TVA, ci contestă faptul că organele de inspecție fiscală ar fi trebuit să-i dea dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri în vederea desfășurării activității economice, pentru aceeași perioadă supusă impunerii, respectiv pentru perioada de până la înregistrarea ca plătitoare de TVA.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 152 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire:

a) nu are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor, în condițiile art. 145 și 146;

[...]”.

După înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, contestatorul are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor art.145 alin.(11) din același act normativ, care precizează:

„Orice persoană impozabilă, care a aplicat regimul special de scutire prevăzut la art. 152, și ulterior trece la aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată, are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată la data înregistrării ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (12), pentru:

a) bunuri de natura stocurilor, conform reglementărilor contabile, care se află în stoc la data la care persoana respectivă a fost înregistrată cu plătitor de taxă pe valoarea adăugată;

b) bunuri de natura mijloacelor fixe, care au fost achiziționate cu cel mult 90 de zile anterior datei de înregistrare ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată”, coroborate cu prevederile pct. 61. din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„(4) În sensul art. 152 alin. (3) și (7) coroborat cu condițiile prevăzute la art. 145, 145¹, 147, 148 și 149 din Codul fiscal, persoana impozabilă are dreptul/obligăția la ajustarea taxei deductibile aferente:

a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate în momentul trecerii la regimul normal de taxare;

b) bunurilor de capital definite la art. 149 alin. (1) din Codul fiscal, aflate încă în folosință, în scopul desfășurării activității economice în momentul trecerii la regimul normal de taxă, cu condiția ca perioada de ajustare a deducerii prevăzută la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat. Prevederile acestui alineat se completează cu prevederile de la pct. 46.

5) Ajustarea prevăzută la alin. (4) trebuie comunicată organelor fiscale competente, în termen de trei luni de la data trecerii la regimul normal de taxă, prin depunerea unei liste de bunuri aflate în stoc și serviciile neutilizate, precum și a bunurilor de capital aflate încă în folosință în scopul desfășurării activității economice. Această listă se va întocmi în două exemplare și va cuprinde bunurile și serviciile neutilizate pentru care se efectuează ajustarea, data la care i-au fost livrate bunurile și prestate serviciile, baza de impozitare la data respectivă și suma de ajustat.

(6) Persoana impozabilă va înscrie suma ajustată în primul decont ce se va depune după primirea acordului din partea organului fiscal competent asupra ajustării și sumei acesteia.”

Întrucât **X INTREPRINDERE FAMILIALĂ** realizează atât operațiuni care dau dreptul de deducere, cât și operațiuni scutite, potrivit celor reținute la pct. 1 din prezenta decizie de soluționare, la calculul taxei deductibile se vor avea în vedere și prevederile art. 147 alin. (1) - (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Persoana impozabilă care realizează sau urmează să realizeze atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere este denumită în continuare persoană impozabilă cu regim mixt. Persoana care realizează atât operațiuni pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 127, cât și operațiuni pentru care are calitatea de persoană impozabilă este denumită persoană parțial impozabilă.

(2) Dreptul de deducere a taxei deductibile aferente achizițiilor efectuate de către o persoană impozabilă cu regim mixt se determină conform prezentului articol. Persoana parțial impozabilă nu are drept de deducere pentru achizițiile destinate activității pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă. Dacă persoana parțial impozabilă desfășoară activități în calitate de persoană impozabilă, din care rezultă atât operațiuni cu drept de deducere, cât și operațiuni fără drept de deducere, este considerată persoană impozabilă mixtă pentru respectivele activități și aplică prevederile prezentului articol. În condițiile stabilite prin norme, persoana parțial impozabilă poate solicita aplicarea unei pro-rata speciale în situația în care nu poate ține evidențe separate pentru activitatea desfășurată în calitate de persoană impozabilă și pentru activitatea pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă.

(3) Achizițiile destinate exclusiv realizării de operațiuni care permit exercitarea dreptului de deducere, inclusiv de investiții destinate realizării de astfel de operațiuni, se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări, iar taxa deductibilă aferentă acestora se deduce integral.

(4) Achizițiile destinate exclusiv realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, precum și de investiții care sunt destinate realizării de astfel de operațiuni se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări și pentru aceste operațiuni, iar taxa deductibilă aferentă acestora nu se deduce.”

În concluzie, având în vedere faptul că până la data efectuării inspecției fiscale, contestatoarea nu a solicitat înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, chiar dacă la data de2007 a depășit plafonul de scutire privind taxa pe valoarea adăugată, de S euro, rezultă

că, legal, organele de inspecție fiscală au stabilit taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de S lei, calculând taxa pe valoarea adăugată colectată și neacordând dreptul de deducere a taxei aferentă achizițiilor, urmând a se respinge contestația, ca neîntemeiată, pentru acest capăt de cerere.

4. Referitor la majorările de întârziere în sumă de S lei aferente diferenței de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei, se reține faptul că stabilirea de majorări de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul și, potrivit prevederilor art.120 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Având în vedere faptul că s-a respins contestația pentru taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de S lei, rămânând ca obligație de plată în sarcina contestatoarei debitul respectiv, potrivit principiului de drept **”accesoriul urmează principalul”**, urmează a se respinge contestația și pentru majorările de întârziere în sumă de S lei aferente debitului în sumă de S lei.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 210 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr./2010, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art.1 Admiterea contestației formulate de X **INTREPRINDERE FAMILIALĂ**, ca întemeiată, pentru suma totală de S lei, reprezentând:

- S lei - taxa pe valoarea adăugată;
- S lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art. 2 Respingerea contestației formulate de X **INTREPRINDERE FAMILIALĂ**, ca neîntemeiată, pentru suma totală de S lei, reprezentând:

- S lei - taxa pe valoarea adăugată;
- S lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art.3 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art.210 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatoarea poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.